

De Vlaamse Minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur

Nota aan de leden van de Vlaamse Regering

Betreft: Voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaamse reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu en tot wijziging van diverse andere besluiten

1. Doelstellingen ontwerp van besluit tot wijziging VLAREL

Met de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaamse reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu (Belgisch Staatsblad van 1 februari 2011), afgekort VLAREL, werd gevolg gegeven aan de vereiste aanpassingen van de milieuhygiëneregelgeving aan de eisen van de dienstenrichtlijn (richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende de diensten op de interne markt). De dienstenrichtlijn legt de lidstaten een aantal verplichtingen op, gericht op het wegnemen van onnodige belemmeringen voor de toegang tot en de uitoefening van diensten op hun grondgebied. Deze verplichtingen brachten met zich mee dat:

- de bestaande regelgeving op haar verenigbaarheid met de voorschriften van de richtlijn moesten worden gescreend en dat de resultaten hiervan werden gerapporteerd aan de Commissie;
- alle regelgeving aan de door de dienstenrichtlijn bepaalde eisen moesten worden aangepast en de Commissie daarvan in kennis gesteld.

Met dit ontwerpbesluit worden er een aantal aanpassingen aan het VLAREL doorgevoerd waarvan de krachtlijnen de volgende zijn:

1.1 Integratie bestaande erkenningen laboratoria voor afvalstoffenanalyse, laboratoria voor de analyse van monsters in het kader van bodemonderzoeken en de laboratoria in het kader van het Mestdecreet

In het VLAREL worden momenteel vijf categorieën van erkenningen onderscheiden: deskundigen, technici, milieucoördinatoren en milieuverificateurs, opleidingscentra en laboratoria. De categorie laboratoria wordt verder onderverdeeld in de disciplines water, lucht en bodem (bodembescherming).

Met het ontwerpbesluit worden de laboratoria voor afvalstoffenanalyse en de laboratoria voor de analyse van monsters in het kader van bodemonderzoeken (erkenningen tot nu toe geregeld in het VLAREA) en de laboratoria in het kader van het Mestdecreet (erkenning tot nu toe geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 januari 2011 betreffende de erkenning van laboratoria in het kader van het Mestdecreet) eveneens geïntegreerd in het VLAREL en worden de erkenningsvoorwaarden, -procedure en gebruikseisen voor al deze verschillende laboratoria op elkaar afgestemd. Dat houdt in dat voor het aanvragen, behandelen en toekennen van al die erkenningen voortaan dezelfde spelregels gelden. Op die wijze wordt een einde gemaakt aan de versnipperde regelgeving en wordt het erkenningensysteem voor de laboratoria vereenvoudigd en eenvormig (doelstellingen OD 117 en 118 van de beleidsnota 2009-2014 Leefmilieu en Natuur).

1.2 Integratie bestaande erkenning bodemsaneringsdeskundigen in het VLAREL

De erkenning van de bodemsaneringsdeskundigen van type 1 en 2 wordt tot nu toe geregeld in het VLAREBO. Aangezien deze erkenning betrekking heeft op het leefmilieu staat deze erkenning meer op zijn plaats in het VLAREL. Met de integratie van de bodemsaneringsdeskundige worden de erkenningsvoorwaarden, -procedure, en gebruikseisen herbekeken en afgestemd op het VLAREL waar mogelijk (vereenvoudiging en eenvormigheid).

1.3 Erkenning voor de keuring van airconditioningsystemen met een nominaal koelvermogen van meer dan 12 kW

De richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen (herschikking) (publicatie 18 juni 2010) stelt dat airconditioningsystemen met een nominaal vermogen van meer dan 12 kW regelmatig moeten gekeurd worden op een onafhankelijke wijze door gekwalificeerde en/of erkende deskundigen. De bepalingen van de richtlijn rond de keuring van deze airconditioningsystemen moeten tegen uiterlijk 9 juli 2012 omgezet worden. De keuring omvat een beoordeling van het rendement en de dimensionering van de airconditioningsinstallatie in functie van de koelingsbehoefte van het gebouw.

Voor de keuring wordt geopteerd voor een airco-energiedeskundige, die erkend wordt na het volgen van een specifieke opleiding en het slagen voor een specifiek examen. Aan de opleiding mogen enkel deze personen beginnen die al een zekere basiskennis over koeltechniek en airconditioningsystemen bezitten door middel van ervaring of opleiding, dit om de opleiding in duur en kost te beperken.

Door de Vlaamse overheid werd recent een keuringsmethodiek ontwikkeld (ministerieel besluit van 10 februari 2011 tot vastlegging van de frequentie en de elementen van de keuring van airconditioningsystemen met een nominaal koelvermogen van meer dan 12 kW in gebouwen): de keuring moet gebeuren aan de hand van het invullen van gegevens in een rekenblad en waarbij na invoeren van de nodige gegevens een standaardadvies wordt geformuleerd. Het ontwikkelen van deze keuringsmethode verhoogt de transparantie van deze keuringsverplichting en zorgt ervoor dat de keuring overal op een gelijkaardige manier verloopt. Tijdens het

examen moet de airco-energiesdeskundige onder andere bewijzen dat hij dit rekenblad correct kan hanteren.

1.4 Erkenning voor boorbedrijven

In toepassing van artikel 9, 3°, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, wordt er een nieuwe erkenning ingevoerd voor boorbedrijven. Een erkenning voor boorbedrijven wordt noodzakelijk geacht ter bescherming van de ondergrond in het algemeen en het grondwater in het bijzonder. Onder de voorgestelde vorm is de erkenning verenigbaar met de voorschriften van de dienstenrichtlijn en de erkenning zal ook worden aangemeld aan de Commissie.

Heden ten dage kan eenieder die het wil en zonder enige kennis ter zake een grondwaterwinning plaatsen of een boring uitvoeren. De gevolgen kunnen echter desastreus en moeilijk tot onmogelijk te remediëren zijn. Indien het boorgat of de annulaire ruimte (ruimte tussen boorwand en de (filter)buis die werd ingebouwd) niet of niet correct wordt opgevuld, kan er kortsluiting ontstaan tussen verschillende watervoerende lagen met mogelijk negatieve gevolgen op de kwantiteit en kwaliteit van het grondwater. Verder kunnen er ook schadelijke additieven of materialen worden gebruikt met een negatieve impact op de grondwaterkwaliteit. Hoewel de opdrachtgever veelal niet vertrouwd is met de wettelijke bepalingen, blijft hij als vergunninghouder wel aansprakelijk voor het uitvoeren van de werken.

Daarnaast worden boorfirma's door opdrachtgevers ook gevraagd om vergunnings- of meldingsplichtige grondwaterwinningen of boringen te plaatsen vooraleer er een vergunning of aktenaamte voorhanden is. Door de concurrentie op de markt, worden de wettelijke regels door de firma's niet altijd gevolgd. Anderzijds zijn de opdrachtgevers zich er niet steeds van bewust dat de werken ingedeeld zijn. Via de erkenning kan de verantwoordelijkheid bij de boorfirma worden gelegd om de opdrachtgever hierop te wijzen.

De erkenning legt een aantal eisen op die voor de firma's die volgens de regels van de kunst werken veelal een evidentie zijn. De firma's die het echter niet zo nauw nemen met de regels, zullen hierdoor verplicht worden eveneens de regels te volgen zodat naast de bescherming van de ondergrond, eveneens oneerlijke concurrentie vermeden wordt. Het register dat wordt opgelegd is essentieel in het opvolgen en controleren van de erkenning. Het zal daarenboven ook zorgen voor een betere toegankelijkheid van de kennis van de ondergrond.

De boringen uitgevoerd in het kader van het Bodemdecreet en het VLAREBO worden uitgesloten uit het toepassingsgebied van de nieuwe erkenning voor boorbedrijven.

Reeds in het kader van het vroegere Bodemsaneringsdecreet van 22 februari 1995 en het vroegere VLAREBO van 5 maart 1996 werd ervoor geopteerd om de kwaliteit van de boringen bij bodemonderzoeken en bodemsaneringen in het kader van de bodemsaneringsregeling te waarborgen via de erkende bodemsaneringsdeskundigen. Overeenkomstig de erkenningsregeling van bodemsaneringsdeskundigen moeten de boringen immers door de bodemsaneringsdeskundigen worden opgevolgd. Dit is uitdrukkelijk opgenomen als specifieke gebruikseis voor de bodemsaneringsdeskundigen (zie artikel 36, 2° VLAREBO van 14 december 2007 en

artikel 53/3, §1, 2° van voorliggend ontwerpbesluit) met de daaraan gekoppelde controle- en sanctiemechanismen (schorsing en opheffing erkenning). Op dit ogenblik draagt de erkende bodemsaneringsdeskundige bijgevolg de verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van de boringen door zijn onderaannemerboorders en uiteraard ook van de boringen die hij in eigen beheer uitvoert. In de praktijk heeft dit kwaliteitsborgingssysteem voor de boringen in het kader van het Bodemdecreet en het VLAREBO zijn efficiëntie tot op heden bewezen.

1.5 Erkenningen worden voor onbepaalde termijn verleend

In overeenstemming met de bepalingen van de dienstenrichtlijn worden erkenningen die met dit ontwerpbesluit geïntegreerd worden in het VLAREL voor onbepaalde termijn verleend.

1.6 Kwaliteitsbewaking van erkende personen

De onbepaalde geldigheidstermijn van erkenningen maakt het noodzakelijk de kwaliteit van de dienstverrichting op geregelde tijdstippen te toetsen. Van bepaalde erkenninghouders wordt trouwens verwacht dat zij een bijscholing volgen en/of periodiek een proef afleggen. Om voldoende kwaliteitsbewaking te kunnen uitvoeren wordt een retributie ingesteld, waardoor de aanvragers en houders van een erkenning in beperkte mate bijdragen aan de aan de kwaliteitsbewaking verbonden kost.

Art. 21 van het decreet van 8 juli 2011 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2011 creëerde het fonds voor de behandeling van de erkenningsaanvragen en de uitoefening van het toezicht op de erkenningen met betrekking tot het leefmilieu. Het Fonds wordt gespijsd met de retributies voor de behandeling van de aanvraag tot erkenning en de uitoefening van het toezicht op de erkenningen met betrekking tot het leefmilieu die worden geheven in uitvoering van artikel 22novies van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. De inkomsten van het Fonds kunnen aangewend worden voor alle werkingsuitgaven, voor zover deze uitgaven verband houden met de behandeling van de aanvragen tot erkenning en de uitoefening van het toezicht op de erkenningen met betrekking tot het leefmilieu.

1.7 Erkenning van rechtswege

In bepaalde gevallen, bijvoorbeeld wanneer dat de toegang tot de erkende functie enkel afhankelijk wordt gesteld van het volgen van een opleiding en het met gunstig resultaat afleggen van een proef bij een opleidingsinstelling, kan zonder verdere tussenkomst van de overheid de erkenning van rechtswege worden verleend. Met de inwerkingtreding van het VLAREL werd dit al voorzien voor de milieuverificateurs en de technici. Met dit voorontwerp van besluit wordt dit eveneens toegepast voor de airco-energiesdeskundige.

2. Aanpassingen aan andere besluiten van de Vlaamse Regering

Omwille van de integratie van een aantal nieuwe en bestaande erkenningen in het VLAREL is het noodzakelijk om ook in andere besluiten van de Vlaamse Regering

aanpassingen door te voeren. Daarnaast worden er nog een aantal besluiten van de Vlaamse Regering afgestemd op verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 inzake bepaalde gefluoreerde broeikasgassen, de verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen en de richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen (herschikking), en worden er kleine aanpassingen en correcties aangebracht die in de artikelsgewijze bespreking meer in detail uitgelegd worden.

Aan de volgende besluiten van de Vlaamse Regering werden, naast het VLAREL, wijzigingen doorgevoerd:

- besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (titel II van het VLAREM)
- besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater
- besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming
- besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid
- besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van bedrijven en hun technici voor brandbeveiligingssystemen die ozonlaag afbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten
- besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici
- besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de opleiding van technici die betrokken zijn bij de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit klimaatregelingssystemen in bepaalde motorvoertuigen
- besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van technici die bepaalde gefluoreerde broeikasgassen terugwinnen uit hoogspanningsschakelaars
- besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van personeel voor de terugwinning van bepaalde oplosmiddelen op basis van gefluoreerde broeikasgassen uit apparatuur
- besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2011 tot uitvoering van diverse bepalingen van het Mestdecreet van 22 december 2006
- besluit van de Vlaamse Regering van 22 juli 2011 betreffende de maatregelen bij een overschrijding van de nitraatresidudrempelwaarde, als vermeld in artikel 14 van het Mestdecreet van 22 december 2006
- besluit van de Vlaamse Regering van **DATUM** betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen.

3. Artikelsgewijze bespreking

Hoofdstuk 1 – Wijzigingen in titel II van het VLAREM

Artikel 1

Dit artikel wijzigt een aantal definities van artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM:

1° de definitie van ozonafbrekende stoffen wordt aangepast aan de definitie van verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen; de definities van gefluoreerde broeikasgassen, fluorkoolwaterstoffen (HKF's) en perfluorkoolstoffen (PFK's) worden aangepast aan verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 inzake bepaalde gefluoreerde broeikasgassen. De definitie van zwavelhexafluoride wordt opgeheven.

2° de definitie van "bevoegde deskundige" wordt opgeheven omdat vanaf de inwerkingtreding van dit ontwerpbesluit keuringen van airconditioningsystemen met een nominaal koelvermogen van meer dan 12 kW moeten uitgevoerd worden door een airco-energiesdeskundige, erkend volgens het VLAREL.

De definitie van airconditioningsysteem wordt afgestemd op de richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen (herschikking). Een definitie van nominaal koelvermogen wordt ingevoerd.

Artikel 2

Dit artikel wijzigt artikel 1.3.1.1 van titel II van het VLAREM. De erkenning van laboratoria met betrekking tot bodem of afval wordt geregeld via het VLAREL en niet meer via het VLAREMA.

Artikel 3

Met dit artikel worden een correctie doorgevoerd in artikel 1.3.4.1 van titel II van het VLAREM. Artikel 32quater van de wet van 26 maart 1971 houdende bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging werd opgeheven. Hierdoor moet verwezen worden naar artikelen 2.2.6 en 10.2.4 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid.

Artikel 4

Dit artikel voert een correctie door in artikel 1.3.4.2 van titel II van het VLAREM: de afdeling Meetnetten en Onderzoek van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) wordt vervangen door de afdeling Lucht, Milieu en Communicatie.

Artikel 5

Met dit artikel wordt een aantal wijzigingen aangebracht in artikel 5.16.3.3 van titel II van het VLAREM:

1° vervanging van punt 4° in paragraaf 3: airconditioningsystemen met een nominaal koelvermogen van meer dan 12 kW richtlijn moeten volgens de richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen (herschikking) regelmatig gekeurd worden. Deze keuring moet volgens deze richtlijn uitgevoerd worden door gekwalificeerde en/of

erkende deskundigen. In het VLAREL wordt met dit ontwerpbesluit een erkenningsregeling uitgewerkt rond de airco-energiedeskundige (zie ook bijlage RIA 1 hiervoor). Door de vervanging van punt 4° wordt er enerzijds bereikt dat de keuring moet uitgevoerd worden door deze airco-energiedeskundige, anderzijds worden nog enkele aanpassingen doorgevoerd omwille van de omzetting van deze richtlijn;

2° wijziging in paragraaf 4: indien koelmiddel teruggewonnen wordt, mag dit ook in andere inrichtingen opnieuw gebruikt worden;

3° aanpassingen in paragraaf 6: in punten 3°, 4° en 5° staan een aantal bepalingen geformuleerd die achterhaald zijn. Voor alle koelinstallaties, ongeacht welke datum ze voor de eerste keer in dienst zijn genomen, geldt nu dat wanneer het relatief lekverlies meer dan 10% per jaar bedraagt, binnen veertien dagen ofwel de koelinstallatie moet worden stilgelegd, het koelmiddel moet worden verwijderd en opgevangen, ofwel het koelmiddel moet worden verzameld in een of meer afsluitbare gedeelten van het koelsysteem en dat de lekkage moet worden opgespoord en gedicht;

4° paragraaf 7 werd aangepast met het oog op artikel 23 van verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen.

Artikel 6 tot en met 10

Via dit ontwerpbesluit wordt een erkenningsregeling in het VLAREL ingevoerd voor boorbedrijven (zie artikel 73). In titel II van het VLAREM wordt ingevoerd dat deze werkzaamheden vanaf 1 januari 2015 enkel mogen uitgevoerd door een daarvoor erkend boorbedrijf.

De andere wijzigingen hebben betrekking op het bijhouden en doorgeven van gegevens: een aantal gegevens moet door het erkende boorbedrijf bijgehouden worden en doorgegeven worden aan de bevoegde overheid in plaats van door de exploitant. Dit leidt tot een vermindering van de administratieve last voor de exploitant.

Artikel 11 tot en met 15

Enkele artikelen van deel 5bis over koel- en airconditioningsinstallaties worden aangepast aan verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen en verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 inzake bepaalde gefluoreerde broeikasgassen en afgestemd op artikel 5.16.3.3 van titel II van het VLAREM. Daarnaast wordt ingevoerd dat airconditioningsystemen met een nominaal koelvermogen van meer dan 12 kW met betrekking tot de rubrieken 15.5 (enkel klasse 3) en 19.8 (enkel klasse 3) moeten gekeurd worden door een airco-energiedeskundige, erkend volgens het VLAREL (omzetting van richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen (herschikking)) en worden er een aantal andere bepalingen van deze richtlijn omgezet.

Artikel 16

Met dit artikel wordt artikel 6.5.6.1 van titel II van het VLAREM aangepast: sinds 25 juli 2004 werd het opschrift van de wet van 20 juli 1990 betreffende de accreditatie van de certificatie- en keuringsinstellingen, alsmede van de beproevingslaboratoria vervangen. Het nieuwe opschrift luidt als volgt: wet van 20 juli 1990 betreffende de accreditatie van instellingen voor conformiteitsbeoordeling.

Artikel 17 en 18

Via deze artikelen worden er in artikelen 6.5.6.3 en 6.5.6.4 van titel II van het VLAREM een aantal formuleringen aangepast aan de terminologie in het VLAREL en wordt de verwijzing naar het VLAREL gecorrigeerd.

Artikel 19

Dit artikel vervangt hoofdstuk 6.6 van titel II van het VLAREM. Momenteel worden de verplichtingen die voortvloeien uit het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van centrale stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater, gedeeltelijk opgenomen in hoofdstuk 6.6 van titel II van het VLAREM. Met dit artikel worden deze onvolledige bepalingen opgeheven en wordt verwezen naar het besluit van 8 december 2006.

Artikel 20

Met artikel 20 wordt in hoofdstuk 6.8 van titel II van het VLAREM een aantal bepalingen van de richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen (herschikking) met betrekking tot de keuringsverplichting van airconditioningsystemen met een nominaal koelvermogen van meer dan 12 kW omgezet. De keuringsverplichting geldt namelijk ook voor de niet-ingedeelde koelinstallaties.

Artikel 21

Dit artikel wijzigt artikel 6.9.1.1 van titel II van het VLAREM. Het aanleggen, wijzigen, verbouwen en buiten dienst stellen van een grondwaterwinning en het uitvoeren en buiten dienst stellen van een boring, met uitzondering van grondwaterwinningen voor handpompen, mag vanaf 1 januari 2015 enkel gebeuren door een boorbedrijf dat voor deze werken erkend werd volgens het VLAREL. Via dit ontwerpbesluit wordt de erkenningsregeling in het VLAREL voor deze boorbedrijven ingevoerd.

Artikel 22

Met dit artikel wordt de tabel van bijlage 4.4.2 van titel II van het VLAREM over de algemene emissiegrenswaarden vervangen. Meetmethoden worden opgesteld op basis van Europese, internationale of andere genormeerde methoden of methoden die door het referentielaboratorium in het Vlaamse Gewest (i.e., de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) werden gevalideerd in opdracht van de Vlaamse overheid en worden samengebundeld in een compendium, dat ministerieel

wordt vastgelegd. In 2011 zal een compendium voor de monsterneming, meting en analyse van lucht, afgekort LUC, voor de eerste keer ministerieel goedgekeurd worden. Hierin zullen verschillende LUC-methoden opgelijst worden die door erkende laboratoria in de discipline lucht zullen gebruikt moeten worden.

Door aanpassing van de tabel van bijlage 4.4.2 wordt vastgelegd welke LUC-methode toegepast moet worden bij de analyse van een aantal componenten en worden verouderde meetmethodes uit de tabel verwijderd. Verder wordt bij de stofvormige anorganische stoffen van punten 12°, 13° en 14° een voetnoot geplaatst, namelijk "indien door omstandigheden van druk en temperatuur in de afgassen deze stoffen ook in gasvorm of in druppelvorm voorkomen, dan gelden de massaconcentraties en de massastromen van deze rubriek voor de som van vaste, vloeibare en gasvormige emissies", dit omwille van het feit dat onder meer kwik hoofdzakelijk in gasvorm voorkomt en de huidige formulering bijgevolg grote ongecontroleerde kwikemissies toelaat. Bij hoge schouwtemperaturen waar bepaalde metalen zich al gedeeltelijk in gasvormige fractie bevinden, werd vroeger enkel de stofvormige fractie gemeten; nu zal zowel de stof- als gasvormige fractie gemeten moeten worden.

Artikel 23

Met dit artikel wordt bijlage 5.16.5 van titel II van het VLAREM opgeheven. Voor de lijst met gefluoreerde broeikasgassen wordt er in de definitie met betrekking tot deze stoffen verwezen naar verordening (EG) nr. 842/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2006 inzake bepaalde gefluoreerde broeikasgassen.

Hoofdstuk 2 – Wijzingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater

Artikel 24

In artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 wordt het toepassingsgebied van hetzelfde besluit uitsluitend beperkt tot centrale stooktoestellen die in hoofdzaak gebruikt worden voor het verwarmen van gebouwen of voor het aanmaken van warm verbruikswater. Het opschrift van het voormelde besluit vermeldt echter stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater. Dit suggereert dat het toepassingsgebied ruimer zou zijn dan enkel centrale stookinstallaties, wat niet het geval is.

Via dit artikel wordt er een meer eenduidig opschrift voorgesteld. Door het woord "centrale" in te voegen in het opschrift wordt gespecificeerd dat het gaat om centrale stooktoestellen en wordt het toepassingsgebied van het besluit verduidelijkt.

Artikel 25

Met dit artikel worden er een aantal wijzigingen doorgevoerd in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater:

1° door de inwerkingtreding van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (het Milieuhandhavingsbesluit), wordt artikel 38, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 opgeheven. In de definitie van toezichthoudend ambtenaar, vermeld in artikel 2, 5°, wordt hierdoor momenteel verkeerdelijk verwezen naar dit opgeheven artikel 38, §1. Er wordt voorgesteld om de toezichthoudende ambtenaar te definiëren als de toezichthouder, vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, die het toezicht uitoefent op de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging;

2° punt 32° bepaalt dat het reinigingsattest, overeenkomstig het toepasselijke model in bijlage III bij het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater, opgemaakt moet worden na de verbrandingscontrole van een stooktoestel. Dit attest, met als ondertitel “reiniging warmtebron en/of schoorsteen”, wordt echter ook gebruikt als attest na het reinigen van de schoorsteen. Voorgesteld wordt om de definitie van het reinigingsattest aan te passen door op het einde de woorden “of de schoorsteen” in te voegen waardoor verduidelijkt wordt dat na het reinigen van de schoorsteen ook dit reinigingsattest gebruikt kan worden;

3° punt 36° wordt opgeheven. Het toezicht op de werkzaamheden van de erkende technici vloeibare brandstof, gasvormige brandstof of verwarmingsaudit via het inschakelen van keuringsinstellingen zal namelijk geregeld worden in het VLAREL.

Artikel 26

Met dit artikel worden een aantal wijzigingen doorgevoerd in artikel 8, 4°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater:

1° Artikel 8 van het voormelde besluit schrijft de onderhoudsfrequentie van centrale stooktoestellen voor: stooktoestellen gevoed met vloeibare (≥ 20 kW) of vaste brandstof moeten volgens dit artikel jaarlijks onderhouden worden door respectievelijk een erkend technicus of een geschoold vakman, stooktoestellen gevoed met gasvormige brandstof (≥ 20 kW) moeten tweejaarlijks onderhouden worden door een erkend technicus.

In het voorlaatste lid van punt 4° wordt gesteld dat de tijd tussen twee onderhoudsbeurten niet langer mag zijn dan de weergegeven onderhoudsfrequentie, vermeerderd met drie maanden. Deze omschrijving zorgt voor verwarring in die zin dat men soms verkeerdelijk aanneemt dat het onderhoud van het toestel slechts om de één jaar én drie maanden moet gebeuren. Een toestel dat onderhouden werd op 1 januari 2007, kan vervolgens door deze interpretatie onderhouden worden op 1 april 2008, vervolgens op 1 juni 2009 en dan op 1 oktober 2010. Hierdoor kan men elke 5 jaar 1 onderhoud ‘uitsparen’, wat niet de bedoeling is.

Deze bepaling wordt daarom verduidelijkt door toevoeging van de vermelding dat deze vermeerdering met 3 maanden er niet mag voor zorgen dat de aangegeven onderhoudsfrequentie geschonden wordt.

2° De schoorsteen of rookafvoerkanalen van centrale stooktoestellen gevoed met vaste, vloeibare (≥ 20 kW en type b) en gasvormige (≥ 20 kW en type b) brandstoffen moeten volgens respectievelijk artikel 13, §4, 1°, artikel 13, §2, 1° en 13, §3, 1° gereinigd en gecontroleerd worden bij de onderhoudsbeurt van het stooktoestel.

In het laatste lid van artikel 8 van hetzelfde besluit staat vermeld dat het reinigen en het controleren van de schoorsteen steeds door een schoorsteenveger mag uitgevoerd worden. Het is een erkend technicus toegestaan dit onderhoud zelf uit te voeren.

Met de voorgestelde wijziging in artikel 8, 4°, wordt bepaald dat indien het onderhoud en de controle van de schoorsteen niet door de erkende technicus gebeurt, dat deze reiniging en controle voorafgaand aan het onderhoud van de installatie moeten gebeuren. Het reinigingsattest hiervan moet in dit geval aan de erkende technicus worden voorgelegd.

Artikel 27

Dit artikel wijzigt artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater.

Een verwarmingsaudit is een keuring van een verwarmingsinstallatie waarbij een beoordeling gebeurt van het rendement van de verwarmingsketel en van de ketelgrootte ten opzichte van de verwarmingsbehoeften van het gebouw. Door de publicatie van de Europese richtlijn 2010/31/EU van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen (herschikking), wordt vereist dat bij elke periodieke technische keuring van een stooktoestel ook een evaluatie moet gebeuren van de ketelgrootte in functie van de energiebehoeften van het gebouw. Deze bepaling moet tegen uiterlijk op 9 juli 2012 omgezet zijn.

In Vlaanderen is het uitvoeren van een verwarmingsaudit sinds 1 juni 2007 verplicht voor de eigenaar van een centraal stooktoestel van meer dan 15 jaar met een vermogen van meer dan 20 kW (de meeste centrale stooktoestellen). De verwarmingsaudit moet gebeuren binnen een termijn van twee jaar nadat het toestel 15 jaar oud is geworden. Voor bestaande stooktoestellen gevoed met gasvormige brandstof van meer dan 15 jaar moet de verwarmingsaudit uitgevoerd worden voor 1 juni 2010.

De Europese richtlijn legt nu op dat deze toets nu moet gebeuren bij elke wijziging van het verwarmingssysteem of van de verwarmingsbehoeften van het gebouw. Via dit artikel wordt deze wijziging doorgevoerd.

Artikel 28

Dit artikel wijzigt artikel 12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater.

Er wordt voorgesteld om bij de keuring vóór eerste ingebruikname van een nieuw centraal stooktoestel, ook een onderhoudsbeurt zoals vermeld in artikel 13 uit te voeren. Deze bestaat (afhankelijk van het toestel) uit onder meer een reinigingsbeurt van de schoorsteen, de verbrandingscontrole en een controle van de verluchting van het stooklokaal en de aanvoer van verbrandingslucht.

Hiermee wordt verder gegaan dan de vereisten die nu gesteld worden aan de keuring van een nieuw centraal stooktoestel.

Artikel 29

Met dit artikel wordt een aantal wijzigingen doorgevoerd in artikel 15 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater:

1° Bij de keuring van een nieuw centraal stooktoestel, wordt met dit ontwerp-wijzigingsbesluit ook het uitvoeren van de een onderhoudsbeurt verplicht. In dit ontwerp-artikel wordt voorgesteld om het bij het onderhoud horende verbrandingsattest, ook aan de gebruiker te overhandigen (samen met het keuringsrapport). Dit attest wordt opgemaakt na de verbrandingscontrole van een stooktoestel;

2° Paragraaf 4 bepaalt dat de erkende technicus de afdeling, bevoegd voor erkenningen uiterlijk 2 maanden na het verloop van elk kalenderjaar een overzichtslijst van alle installaties bezorgt die hij dat kalenderjaar heeft gekeurd, onderhouden of aan een verwarmingsaudit heeft ontworpen, samen met het eindresultaat (al dan niet in orde bevonden) van elke door hem uitgevoerde controle. Deze overzichtslijsten hadden als doel een overzicht te bieden van alle uitgevoerde onderhouden en de overheid op basis van deze lijsten toe te laten controles uit te voeren op het uitvoerend werk van de technicus. Het opstellen van de overzichtslijsten zorgt echter voor een aanzienlijke administratielast van de technici. Uit ervaring blijkt echter ook dat door de vereiste jaarlijkse frequentie, er een aanzienlijk tijdsverschil kon optreden tussen de controle van de betreffende installatie door de keuringsinstelling (vb. in oktober 2009) en de in februari opgestuurde overzichtslijsten (vb. keuringsverslag opgesteld in maart 2008). Hierdoor waren de meetresultaten op de onderhoudsattesten vaak verouderd en konden deze niet meer gecontroleerd worden.

Met de voorgestelde wijziging in artikel 15 wordt het bezorgen van deze overzichtslijsten geschrapt. Via het VLAREL, waarin de erkenningen van de technici vloeibare brandstof, gasvormige brandstof en verwarmingsaudit geregeld worden, wordt als gebruikseis gesteld dat een erkend technicus alle inlichtingen en documenten waar de afdeling, bevoegd om erkenningen om vraagt ter beschikking moet stellen. De afdeling, bevoegd voor erkenningen kan de technici aanschrijven voor het opsturen van de laatste 5 uitgevoerde controles. Hierdoor heeft men als overheid beschikking over een overzicht van alle recent onderhouden installaties, wat de resultaten van controle door de keuringsinstelling ten goede komt;

3° in de tweede en derde zin van paragraaf 6 wordt verwezen naar de proef vermeld in artikel 25 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming

van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater. Met de inwerkingtreding van het VLAREL wordt deze proef vastgelegd in bijlage 1, hoofdstuk 3, afdeling 1 van het VLAREL. Deze bepalingen zijn bijgevolg niet meer van toepassing waardoor de laatste twee zinnen van paragraaf 6 opgeheven kunnen worden.

Artikel 30

Dit artikel heft artikel 34 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater op.

In dit artikel 34 wordt vermeld dat de technicus die met toepassing van het koninklijk besluit van 6 januari 1978 tot voorkoming van luchtverontreiniging bij het verwarmen van gebouwen met vaste of vloeibare brandstof werd erkend als bevoegde technicus, voor de toepassing van het bovenvermeld besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006, erkend is als technicus vloeibare brandstof tot uitdoving of intrekking van zijn erkenning, behalve voor het uitvoeren van de verwarmingsaudit. Deze technicus is tot uitdoving of intrekking van zijn erkenning automatisch erkend voor het uitvoeren van de verwarmingsaudit indien hij de uitbreidingsmodule verwarmingsaudit, bedoeld in bijlage 1, hoofdstuk 3, afdeling 3, van het VLAREL gevolgd heeft in een erkend opleidingscentrum verwarmingsaudit en slaagt in de bijhorende proef.

Dit artikel 34 is in werking getreden op 1 juni 2007. Technici die gebruik wensten te maken van deze overgangsregeling hebben voldoende tijd gehad om zich in orde te stellen.

Artikel 31 en 32

Deze artikelen heffen artikel 38 en 39 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater op.

De handhaving en de controle op de werkzaamheden van de erkende technici vloeibare brandstof, gasvormige brandstof en verwarmingsaudit via het inschakelen van keuringsinstellingen zal namelijk geregeld worden in het VLAREL.

Artikel 33

Dit artikel heft artikel 40 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater op.

Het betalen van een retributie zal geregeld worden in het VLAREL.

Artikel 34

Dit artikel wijzigt bijlage I van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater.

Met dit artikel wordt het verbrandingsattest geactualiseerd aan de evolutie van de techniek. Momenteel zijn er verschillende meettoestellen op de markt die de meetgegevens niet zelf afdrukken, maar elektronisch (al dan niet draadloos) kunnen doorsturen naar printers. In het verbrandingsattest wordt nu de ruimte voorzien om een afprint van een elektronisch rookgasanalysestoestel te bevestigen aan het verbrandingsattest.

Artikel 35

Via dit artikel worden enkele kleine correcties doorgevoerd aan bijlage III (modellen van attesten en rapporten) van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater.

Hoofdstuk 3. Wijziging in het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming

Artikel 36

Aangezien de erkenningsregeling inzake bodemsaneringsdeskundigen en meer specifiek, de olijsting van de taken van de bodemsaneringsdeskundige van type 1 (art. 28) en van type 2 (art. 29) in het VLAREBO opgeheven worden en geïntegreerd worden in het VLAREL, is de verwijzing naar artikel 28 en 29 van het VLAREBO niet meer correct en moet de tekst van artikel 20 van het VLAREBO dan ook aangepast worden.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artikel 37 tot en met 43

Omwille van de integratie van een aantal bestaande erkenningstelsels (bodemsaneringsdeskundigen, laboratoria voor afvalstoffenanalyse, laboratoria voor de analyse van monsters in het kader van bodemonderzoeken en laboratoria in het kader van het Mestdecreet) in het VLAREL moet een aantal toezichtsbepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid aangepast worden.

Artikel 44

Doordat een aantal artikels van titel II van het VLAREM gewijzigd worden, moet de lijst met de milieu-inbreuken, opgesteld in bijlage VII van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, aangepast worden.

Artikel 45

Aangezien de erkenningsregeling inzake laboratoria in het VLAREMA opgeheven wordt en geïntegreerd wordt in het VLAREL, worden de wettelijke verplichtingen die op deze regeling betrekking hebben, uit de lijst van de milieu-inbreuken van bijlage VIII van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid gehaald.

Artikel 46

Door wijzigingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater moet de lijst met milieu-inbreuken met betrekking tot dit besluit aangepast worden.

Artikel 47

Via artikel 47 wordt bijlage XXIII met de oplistijng van milieu-inbreuken met betrekking tot het VLAREL in het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, vervangen.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van bedrijven en hun technici voor brandbeveiligingssystemen die ozonlaag afbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten

Artikel 48

Met dit artikel wordt in het opschrift een taalkundige correctie doorgevoerd; “ozonlaag afbrekende” wordt namelijk in één woord geschreven: het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van bedrijven en hun technici voor brandbeveiligingssystemen die ozonlaagafbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten.

Artikel 49

Dit artikel wijzigt artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van bedrijven en hun technici voor brandbeveiligingssystemen die ozonlaag afbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten.

De definitie van ozonafbrekende stoffen wordt aangepast aan de definitie van verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen. Daarnaast wordt een definitie van één-loket ingevoerd voor afstemming met de dienstenrichtlijn.

Artikel 50

Dit artikel voegt een nieuw lid toe aan paragraaf 2 van artikel 4 van het besluit van de

Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van bedrijven en hun technici voor brandbeveiligingssystemen die ozonlaag afbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten toe.

Om gecertificeerd te worden als vervoerder van blusmiddelen moet men slagen voor een specifiek theorie-examen. Aangezien de technicus voor brandbeveiligingssystemen die gecertificeerd wil worden, moet slagen voor een theorie- en praktijkexamen waarbij het theorie-examen identiek is aan het theorie-examen van de vervoerder van blusmiddelen, kan de gecertificeerde technicus voor brandbeveiligingssystemen van rechtswege beschouwd worden als een gecertificeerde vervoerder van blusmiddelen.

Artikel 51 en 52

Met deze artikelen worden artikel 5 en 11 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van bedrijven en hun technici voor brandbeveiligingssystemen die ozonlaag afbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten gewijzigd: een aanvraag tot erkenning kan niet alleen aangetekend ingediend worden, maar ook tegen afgifte van ontvangstbewijs of elektronisch via het één-loket (afstemming met dienstenrichtlijn).

Artikel 53

Dit artikel corrigeert bijlage 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van bedrijven en hun technici voor brandbeveiligingssystemen die ozonlaag afbrekende stoffen of gefluoreerde broeikasgassen bevatten.

Deze bepaling vervangt en actualiseert de verwijzing naar de verordening (EG) nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen die door de verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 werd ingetrokken.

Hoofdstuk 6. Wijzigingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici

Artikel 54

Dit artikel wijzigt artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici.

De definitie van ozonafbrekende stoffen wordt aangepast aan de definitie van verordening (EG) nr. 1005/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen. Daarnaast wordt een definitie van één-loket ingevoerd voor afstemming met de dienstenrichtlijn.

Artikel 55

Met dit artikel wordt het toepassingsgebied, vermeld in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici, aangepast.

In artikel 2 wordt gesteld dat de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici van toepassing zijn op koelinstallaties als vermeld in artikel 5.16.3.3 en artikel 6.8.0 van titel II van het VLAREM. Aangezien in deel 5bis van titel II van het VLAREM eveneens bepalingen over koelinstallaties opgenomen zijn die tot het toepassingsgebied van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 moeten behoren, wordt in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 het toepassingsgebied verruimd naar koelinstallaties, vermeld in titel II van het VLAREM. Dit geeft in de toekomst ook de ruimte indien nog andere bepalingen rond koelinstallaties in titel II van het VLAREM (bv. in deel 5bis) worden opgenomen.

Artikel 56 en 57

Deze artikelen wijzigen artikel 6 en 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici.

Naast een taalkundige correctie wordt voorzien dat de certificeringstermijn van een koeltechnisch bedrijf afhankelijk is van de werkzaamheden die een koeltechnicus in de praktijk uitvoert, niet van de werkzaamheden die op zijn certificaat vermeld worden.

Een technicus met een categorie I-certificaat mag volgens zijn certificaat alle werkzaamheden uitvoeren aan stationaire koelinstallaties (namelijk installatie, onderhoud, lekkagecontrole en terugwinning van koelmiddel), ongeacht de nominale koelmiddelinhoud ervan. Verder moet hij werken in een gecertificeerd bedrijf dat tweejaarlijks moet gekeurd worden door een erkende of geaccrediteerde keuringsinstelling. Koeltechnici die in het bezit zijn van een certificaat van categorie II of III moeten werken in een gecertificeerd koeltechnisch bedrijf dat om de vijf jaar moet gekeurd worden door een keuringsinstelling. Technici met een categorie II- of categorie III-certificaat mogen niet alle werkzaamheden uitvoeren aan stationaire koelinstallaties, zoals een technicus met een categorie I-certificaat.

In de praktijk komt het voor dat iemand met een certificaat van categorie I enkel die werkzaamheden uitvoert van een technicus met een categorie II-certificaat waarbij het bedrijf waar hij werkzaam was toch tweejaarlijks moest gekeurd worden omdat hij beschikte over een categorie I-certificaat. Dit leverde een oneerlijke meerkost op voor de technicus met een categorie I-certificaat ten opzichte van de technicus met een categorie II-certificaat. Om dit recht te zetten wordt de keuringsfrequentie van het bedrijf afhankelijk gemaakt van de activiteiten die de technicus daadwerkelijk uitvoert.

Artikel 58

Artikel 58 voert een aantal wijzigingen door aan artikel 11 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici:

1° lek dichtheidscontroles zijn ook van toepassing op koelinstallaties, vermeld in deel 5bis (rubrieken 15.5 (enkel klasse 3) en 19.8 (enkel klasse 3));
2° het relatief lekverlies heeft niet alleen betrekking op artikel 5.16.3.3, §6, van titel II van het VLAREM maar ook op artikel 5bis.15.5.4.5.5 en artikel 5bis.19.8.4.8.5 van titel II van het VLAREM.

Artikel 59

Dit artikel voert een wijziging door aan artikel 24 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici. De aanwezigheid van ten minste twee examenjuryleden in plaats van drie voor het examen voor het behalen van een categorie IV-certificaat (lekkagecontroles) is voldoende waardoor de kostprijs van het examen kan dalen.

Artikel 60

Dit artikel vervangt artikel 26 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici. De verwijzing naar een geaccrediteerde keuringsinstelling wordt afgestemd op de formulering in het VLAREL waardoor een keuringsinstelling ook geaccrediteerd kan worden door een ander accreditatiesysteem dan het Belgische Accreditatiesysteem (BELAC).

Artikel 61

Met dit artikel wordt artikel 28 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven en hun koeltechnici gewijzigd: een aanvraag tot erkenning kan niet alleen aangetekend ingediend worden, maar ook tegen afgifte van ontvangstbewijs of elektronisch via het één-loket (afstemming met dienstenrichtlijn).

Hoofdstuk 7. Wijzigingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de opleiding van technici die betrokken zijn bij de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit klimaatregelingssystemen in bepaalde motorvoertuigen

Artikel 62

Dit artikel wijzigt artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de opleiding van technici die betrokken zijn bij de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit klimaatregelingssystemen in bepaalde motorvoertuigen: een definitie van één-loket wordt ingevoerd voor afstemming met de dienstenrichtlijn.

Artikel 63

Met dit artikel worden een aantal wijzigingen in artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de opleiding van technici die betrokken zijn bij de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit klimaatregelingssystemen in bepaalde motorvoertuigen aangebracht:

1° een aanvraag tot erkenning kan niet alleen aangetekend ingediend worden, maar ook tegen afgifte van ontvangstbewijs of elektronisch via het één-loket (afstemming met dienstenrichtlijn);

2° de terminologie wordt afgestemd met de andere besluiten rond gefluoreerde broeikasgassen: de behandelingstermijnen beginnen te lopen vanaf de indiening van de aanvraag of het verzoek om advies, en niet meer vanaf de ontvangst.

Artikel 64

Dit artikel wijzigt artikel 12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de opleiding van technici die betrokken zijn bij de terugwinning van gefluoreerde broeikasgassen uit klimaatregelingssystemen in bepaalde motorvoertuigen. Tot nu toe moest enkel de persoon die de examenjury bijstaat over een certificaat beschikken. Met het ontwerpbesluit wordt ingevoerd dat minstens de helft van de examenjuryleden over een certificaat moet beschikken. De examenjury moet hierdoor niet meer bijgestaan worden door een bijkomend persoon terwijl de deskundigheid van de examenjury blijvend kan gegarandeerd worden. Hierdoor kan de kostprijs van het examen ook gedrukt worden.

Hoofdstuk 8 Wijziging in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van technici die bepaalde gefluoreerde broeikasgassen terugwinnen uit hoogspanningsschakelaars

Artikel 65

Dit artikel wijzigt artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van technici die bepaalde gefluoreerde broeikasgassen terugwinnen uit hoogspanningsschakelaars: een definitie van één-loket ingevoerd voor afstemming met de dienstenrichtlijn.

Artikel 66

Via dit artikel wordt in artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van technici die bepaalde gefluoreerde broeikasgassen terugwinnen uit hoogspanningsschakelaars toegevoegd dat een bewijs van inschrijving voor de opleiding om een certificaat te behalen door de bevoegde afdeling kan opgevraagd worden.

Artikel 67

Met dit artikel wordt artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van technici die bepaalde gefluoreerde broeikasgassen terugwinnen uit hoogspanningsschakelaars gewijzigd: een aanvraag tot erkenning kan niet alleen aangetekend ingediend worden, maar ook tegen afgifte van ontvangstbewijs of elektronisch via het één-loket (afstemming met dienstenrichtlijn).

Hoofdstuk 9. Wijzigingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van personeel voor de terugwinning van bepaalde oplosmiddelen op basis van gefluoreerde broeikasgassen uit apparatuur

Artikel 68

Dit artikel wijzigt artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van personeel voor de terugwinning van bepaalde oplosmiddelen op basis van gefluoreerde broeikasgassen uit apparatuur: een definitie van één-loket ingevoerd voor afstemming met de dienstenrichtlijn.

Artikel 69

Met dit artikel wordt artikel 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 inzake de certificering van personeel voor de terugwinning van bepaalde oplosmiddelen op basis van gefluoreerde broeikasgassen uit apparatuur gewijzigd: een aanvraag tot erkenning kan niet alleen aangetekend ingediend worden, maar ook tegen afgifte van ontvangstbewijs of elektronisch via het één-loket (afstemming met dienstenrichtlijn).

Hoofdstuk 10. Wijzigingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu (VLAREL)

Artikel 70

Dit artikel wijzigt artikel 1 waardoor het VLAREL eveneens voorziet in de gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen (herschikking).

Artikel 71

Dit artikel wijzigt artikel 2 van het VLAREL waardoor een aantal 'oude' definities gecorrigeerd wordt en een aantal nieuwe begrippen gedefinieerd wordt die in de andere artikelen van het VLAREL voorkomen.

Artikel 72

Via dit artikel wordt hoofdstuk 2 van het VLAREL over de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) vervangen.

Het referentielaboratorium van het Vlaamse Gewest (i.e. de VITO) neemt een belangrijke plaats in bij de erkenning en de controle van laboratoria door het organiseren van ringtesten en technische proeven. Verder wordt een aantal bepalingen met betrekking tot het verlenen van informatie over deze ringtesten en technische proeven via haar website aan het referentielaboratorium van het Vlaamse Gewest opgelegd. Aangezien het aangewezen is dat laboratoria die deelnemen aan ringtesten of technische proeven, georganiseerd door het referentielaboratorium van

het Vlaamse Gewest, op de hoogte zijn van de slagingscriteria, wordt aan Het referentielaboratorium van het Vlaamse Gewest eveneens opgelegd deze informatie tijdig aan deelnemende laboratoria te bezorgen.

Artikel 73

Artikel 73 wijzigt artikel 6 van het VLAREL.

Eenzijds wordt een aantal correcties doorgevoerd in bestaande erkenningen, anderzijds wordt een aantal nieuwe en bestaande erkenningen geïntegreerd in bestaande categorieën (namelijk airco-energiedeskundige, laboratorium in de discipline bodem, deeldomein bemesting, in de discipline mest en in de discipline diervoeder, laboratorium in de discipline afvalstoffen en andere materialen en laboratorium in de discipline bodem, deeldomein bodemsanering) en worden 2 nieuwe categorieën voorzien (namelijk bodemsaneringsdeskundigen en boorbedrijven). De airco-energiedeskundigen en boorbedrijven zijn nieuwe erkenningsregelingen, de andere geïntegreerde erkenningsregelingen worden overgeheveld van andere wetgevingen in het ontwerpbesluit.

Artikel 74 en 75

Deze artikelen voeren een taalkundige correctie door aan artikel 11, respectievelijk 13, van het VLAREL.

Artikel 76

Dit artikel voegt een artikel 13/1 in het VLAREL in dat de bijzondere erkenningsvoorwaarden voor de airco-energiedeskundige vastlegt waarbij afgestemd wordt op de bijzondere erkenningsvoorwaarden van de technici vloeibare brandstof, gasvormige brandstof en verwarmingsaudit, en stookolietechnici.

Om erkend te worden moet de airco-energiedeskundige een specifieke opleiding gevolgd hebben en geslaagd zijn voor een specifiek examen in een daarvoor erkend opleidingscentrum. Om aan de opleiding te mogen starten, moet de deskundige een minimale kennis over koeltechniek bezitten, verkregen via studie (diploma, getuigschrift, ...) of ervaring. Hierdoor worden de opleidingsduur en kosten gedrukt. Tijdens het examen moet de deskundige onder andere aantonen dat hij het rekenblad dat gebruikt moet worden bij de keuring van airconditioningsystemen met een nominaal koelvermogen van meer dan 12 kW correct kan hanteren. Daarnaast moet ook een retributie betaald worden. Zie verder voor meer uitleg over de retributieregeling.

Artikel 77 tot en met 80

Deze artikelen voeren een aantal kleine correcties door aan de bijzondere erkenningsvoorwaarden voor de technici vloeibare brandstof, gasvormige brandstof en verwarmingsaudit, en stookolietechnici in het VLAREL (artikel 14 tot en met 17). Er wordt zoveel mogelijk afgestemd op de bijzondere erkenningsvoorwaarden van de airco-energiedeskundige.

Artikel 81

Dit artikel vervangt artikel 19 van het VLAREL. Ook de milieuverificateur moet een retributie betalen om zijn erkenning te bekomen. Zie verder voor meer uitleg over de retributieregeling.

Artikel 82

Omwille van het feit dat nu meerdere entiteiten betrokken zijn bij de erkenningsregeling in het VLAREL, wordt gespecificeerd dat in het kader van een opleidingscentrum voor het verstrekken van de aanvullende vorming voor milieucoördinatoren het afdelingshoofd of zijn afgevaardigde van de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen bedoeld wordt, die van rechtswege deel uitmaakt van de opvolgingscommissie.

Artikel 83

Dit artikel vervangt artikel 21 tot en met 24 van het VLAREL. Met dit artikel worden de bijzondere erkenningsvoorwaarden voor de opleidingscentra voor de technicus vloeibare brandstof, gasvormige brandstof, verwarmingsaudit en stookolietechnicus opgelijst en op elkaar afgestemd. Er wordt eveneens afgestemd op de bijzondere erkenningsvoorwaarden voor de opleidingscentra voor airco-energiedeskundigen.

Artikel 84

Met dit artikel wordt een artikel 24/1 ingevoegd in het VLAREL met bijzondere erkenningsvoorwaarden voor een opleidingscentrum voor de airco-energiedeskundige. Deze erkenningsvoorwaarden worden zoveel mogelijk afgestemd op de bijzondere erkenningsvoorwaarden van de opleidingscentra voor de technici.

Artikel 85

Via dit artikel wordt artikel 25 van het VLAREL vervangen.

Met het wijzigingsbesluit wordt de erkenningsregeling rond de laboratoria afval en bodem (OVAM) en mest (VLM) in het VLAREL geïntegreerd. De bijzondere erkenningsvoorwaarden worden voor de volgende laboratoria op elkaar afgestemd:

- laboratoria in de discipline water, deeldomeinen afvalwater, oppervlaktewater, grondwater en drinkwater
- laboratoria in de discipline lucht
- laboratoria in de discipline bodem, deeldomein bodembescherming
- laboratoria in de discipline bodem, deeldomein bemesting, in de discipline mest en in de discipline diervoeder
- laboratoria in de discipline afvalstoffen en andere materialen
- laboratoria in de discipline bodem, deeldomein bodemsanering

Een belangrijke erkenningsvoorwaarde is dat een laboratorium voor een pakket moet slagen voor een ringtest of technische proef. De beoordelingscriteria worden volledig vastgelegd in een bijlage bij het VLAREL. Het is mogelijk dat een laboratorium aan een ringtest deelneemt bij een ander referentielaboratorium dan het

referentielaboratorium van het Vlaamse Gewest (i.e. de VITO). De criteria waaraan een ringtest moet voldoen worden wel vastgelegd in een aparte bijlage van het VLAREL. Het referentielaboratorium van het Vlaamse Gewest geeft een beoordeling over de resultaten van deze ringtesten en technische proeven.

Een andere belangrijke voorwaarde is dat men over een ISO/IEC 17025-accreditatie moet beschikken voor ten minste één onderdeel van een pakket waarvoor men erkend wenst te worden of waarvoor men reeds erkend is. Voor het overige deel van de aanvraag moet men ofwel over dezelfde accreditatie beschikken, ofwel moet de toepassing van ISO/IEC 17025 gecontroleerd worden door Het referentielaboratorium van het Vlaamse Gewest. ISO/IEC 17025 heeft betrekking op het hanteren van een kwaliteitssysteem dat garantie biedt voor kwaliteitsvolle resultaten.

Artikel 86 en 87

Met deze artikelen worden bijzondere erkenningsvoorwaarden voor de bodemsaneringsdeskundigen en de boorbedrijven ingevoerd via artikel 25/1, 25/2 en 25/3 van het VLAREL. Voor de bodemsaneringsdeskundigen is dit grotendeels een overname van de erkenningsvoorwaarden, opgenomen in artikel 30 en 31 van het VLAREBO, met waar mogelijk vereenvoudiging en tevens met schrapping van een aantal niet langer relevante erkenningsvoorwaarden. Een nieuwigheid in vergelijking met de regeling uit het VLAREBO heeft betrekking op de kennisvereisten voor de bodemsaneringsdeskundige: naast het in dienst hebben van personen met de graad van master in opleidingen waar bepaalde disciplines aan bod komen (o.a. scheikunde en geologie) komen ook personen met de graad van bachelor in aanmerking mits die personen bijkomend beschikken over een welbepaalde ervaring.

Artikel 88

Dit artikel voert een aantal wijzigingen door aan artikel 27 van het VLAREL door de integratie van een aantal nieuwe en bestaande erkenningen. Door de invoering van een retributie voor een aantal erkenningen (zie verder) wordt een bewijs van betaling van deze retributie bij de aanvraag gevraagd.

Artikel 89

Dit artikel wijzigt artikel 28 van het VLAREL door een taalkundige correctie en de integratie van een aantal nieuwe en bestaande erkenningen. De afdeling die bevoegd is voor de erkenning, behandelt de erkenningsaanvraag. De uiteindelijke beslissing over de erkenningsaanvraag wordt niet meer genomen door de minister maar door de leidinggevende ambtenaar van het agentschap of departement waartoe de bevoegde afdeling behoort. Hierdoor kan paragraaf 6 van artikel 28 worden geschrapt: het eindadvies moet niet meer binnen een termijn van zestig dagen, te rekenen vanaf de dag na de datum van indienen van het volledige dossier door de aanvrager aan de minister worden voorgelegd.

Artikel 90

Dit artikel wijzigt artikel 29 van het VLAREL. Naast een taalkundige rechtzetting en een aanpassing omwille van de integratie van een aantal nieuwe en bestaande

erkenningen die door andere afdelingen, dan de afdeling, bevoegd voor erkenningen behandeld worden, wordt de wetgeving in die zin aangepast dat het niet meer de minister is, die een beslissing neemt over de erkenningsaanvraag, maar de leidinggevende ambtenaar van het agentschap of departement waartoe de bevoegde afdeling behoort. De termijn waarbinnen deze beslissing moet genomen worden, blijft behouden: negentig dagen, te rekenen vanaf de dag na de datum van indienen van het volledige dossier door de aanvrager. Deze termijn kan met maximaal dertig dagen worden verlengd.

Artikel 91

Artikel 30 van het VLAREL wordt gewijzigd. De afdeling die bevoegd is voor de erkenning, betekent de beslissing. Bij de betekening deelt ze de beschikbare rechtsmiddelen, de bevoegde instanties die er kennis van nemen, alsook de te respecteren formaliteiten en termijnen mee voor in het geval de aanvrager niet akkoord gaat met de beslissing.

Artikel 92

Artikel 92 voert in artikel 31 van het VLAREL door dat de gelijkwaardigheid van titels ten aanzien van erkenningen behandeld wordt door de afdeling die er bevoegd voor is. De uiteindelijke beslissing over het al dan niet gelijkwaardig zijn, ligt nu bij de De leidinggevende ambtenaar van het agentschap of departement waartoe de bevoegde afdeling behoort en niet meer bij de minister.

Artikel 93

Dit artikel voert meerdere wijzigingen door aan artikel 32 van het VLAREL. Artikel 32 van het VLAREL bepaalt welke erkenningen van rechtswege worden verleend. Een erkenning wordt van rechtswege verleend in het geval dat het bezit van een bepaalde titel zonder bijkomende evaluatie toegang geeft tot de functie. De airco-energiesdeskundige wordt toegevoegd aan de lijst met personen die van rechtswege erkend zijn mits voldaan aan de bijzondere erkenningsvoorwaarden. De erkenning van rechtswege is onderworpen aan het betalen van een retributie voor het uitoefenen van het toezicht.

Artikel 94

De erkende persoon moet zijn opdrachten in volle onafhankelijkheid kunnen uitvoeren. De omstandigheden waarin het gebruik van de erkenning verboden is, worden aangepast in artikel 34 van het VLAREL.

Bij de uitvoering van zijn taken als bodemsaneringsdeskundige ontstaat een specifieke verhouding tussen de opdrachtgever, de bodemsaneringsdeskundige en desgevallend de uitvoerder van de bodemsaneringswerken of risicobeheersmaatregelen. Zo kan de deskundige en de saneerder ten aanzien van de opdrachtgever als team optreden met het oog op een efficiëntere sanering. In dit licht zijn de bewoordingen van het gebruiksverbod, vermeld in het tweede lid van artikel 34, dan ook te algemeen omschreven en werd ervoor geopteerd om een specifieke

onverenigbaarheidsregeling voor bodemsaneringsdeskundigen op te nemen in artikel 53/5.

Verder wordt ook een nieuwe verplichting ingevoerd: een erkende persoon moet vijfjaarlijks een retributie betalen. Met deze retributie zal het uitoefenen van het toezicht gefinancierd worden.

Artikel 95

Met dit artikel wordt artikel 37 van het VLAREL gewijzigd. Naast enkele kleine tekstuele aanpassingen, worden drie nieuwe gebruikseisen toegevoegd om de kwaliteit van uitvoering van de taken van een erkende milieudeskundige in de discipline geluid en trillingen te garanderen.

Artikel 96

Dit artikel voert een artikel 39/1 in het VLAREL in met bijzondere gebruikseisen voor de erkende airco-energiesdeskundigen. Er wordt onder andere verwacht dat hij een vijfjaarlijkse bijscholing volgt en slaagt voor een bijhorend examen, dit om zijn kennis met betrekking tot de keuring van airconditioningsystemen met een nominaal koelvermogen van meer dan 12 kW up-to-date te houden. Keuringen moeten gebeuren aan de hand van een rekenblad dat door de Vlaamse overheid werd opgesteld. In de toekomst kan dit rekenblad gewijzigd of uitgebreid worden. Bij de bijscholing kan aan de erkende airco-energiesdeskundige de werking van het nieuwe rekenblad gedemonstreerd worden en kan getoetst worden of hij capabel blijft om de opdrachten met betrekking tot zijn erkenning uit te voeren.

Artikel 97

Met dit artikel wordt in artikel 40 van het VLAREL twee bijkomende bijzondere gebruikseisen aan de technicus vloeibare brandstof, gasvormige brandstof, verwarmingsaudit en stookolietechnici opgelegd: enerzijds moeten de keuring, onderhoudsbeurt of verwarmingsaudit correct uitgevoerd worden, anderzijds moeten attesten en documenten, zoals het reinigingsattest en het verbrandingsattest van centrale stooktoestellen, door deze erkende technicus behoorlijk ingevuld worden. Er wordt bovendien ingevoerd dat indien de retributie na een termijn van vijf jaar na het bekomen van het certificaat van bekwaamheid betaald wordt, de bijscholing onmiddellijk moet gevolgd worden en geslaagd moet worden voor het bijhorende examen om de erkenning te kunnen gebruiken. De verplichting tot het volgen van de bijscholing en het slagen voor het examen is van toepassing voor erkende technici. Een persoon die geen retributie betaalt, kan geen erkenning verkrijgen. Om ervoor te zorgen dat een persoon die jaren wacht met het betalen van de retributie (en dus het verkrijgen van de erkenning) up-to-date is, wordt de verplichte bijscholing via een bijkomende zin in punt 3° van artikel 40 aan hem opgelegd.

Artikel 98

Dit artikel wijzigt artikel 42 van het VLAREL: het is de afdeling, bevoegd voor milieuvergunningen die bevoegd is met betrekking tot een aantal gebruikseisen van

de opleidingscentra voor het verstrekken van de aanvullende vorming voor milieucoördinatoren.

Artikel 99 en 100

Deze artikelen voeren wijzigingen door aan artikel 43 van het VLAREL en voegen een artikel 43/1 tot en met 43/4 in in het VLAREL.

De bijzondere gebruikseisen van de opleidingscentra voor de technicus vloeibare brandstof, gasvormige brandstof, verwarmingsaudit en stookolietechnici worden in die mate uitgewerkt dat de kwaliteit van uitvoering van de taken gegarandeerd kan worden indien hieraan voldaan wordt. Hiernaast worden de bijzondere gebruikseisen voor een opleidingscentrum voor de airco-energiedeskundige uitgeschreven die zoveel mogelijk worden afgestemd worden op die van de opleidingscentra voor de technici.

Artikel 101

Dit artikel wijzigt artikel 44 van het VLAREL. De bijzondere gebruikseisen voor de laboratoria in de verschillende disciplines en deeldomeinen worden zoveel mogelijk afgestemd op elkaar. Een van de belangrijkste gebruikseisen is de verplichte deelname van de laboratoria aan de controle op de kwaliteit van de monsternames, analyses, metingen en beproevingen waarvoor een laboratorium erkend is. Net als bij de testen om erkend te worden, wordt een onderscheid gemaakt tussen ringtesten en technische proeven. De beoordelingscriteria van ringtesten of technische proeven worden vastgelegd in een bijlage van het VLAREL. Een laboratorium moet een voldoende goed resultaat kunnen voorleggen voor deze testen, zo niet zullen degelijke corrigerende acties ondernomen moeten worden om de erkenning te kunnen blijven behouden.

Artikel 102

Dit artikel vervangt artikel 45 van het VLAREL. Met de inwerkingtreding van het VLAREL op 1 januari 2011 wordt van de erkende labo's water, lucht en bodembescherming al geëist dat een specifiek compendium gebruikt moet worden voor de analyses van bepaalde componenten. Dit compendium wordt in overleg tussen de overheid, Het referentielaboratorium van het Vlaamse Gewest (i.e. de VITO) en de erkende laboratoria opgesteld. De compendia worden regelmatig aangevuld met nieuwe methoden en bieden een garantie op betrouwbare, kwaliteitsvolle en reproduceerbare resultaten. Door de vervanging van artikel 45 wordt aan de andere erkende labo's die geïntegreerd worden in het VLAREL opgelegd om hun specifiek compendium toe te passen:

- laboratoria in de discipline bodem, deeldomein bemesting, de discipline mest en de discipline veevoeder: toepassing van het compendium Bemonsterings- en Analysemethoden in het kader van het Mestdecreet (BAM)
- laboratoria in de discipline afvalstoffen en andere materialen en in de discipline bodem, deeldomein bodemsanering: toepassing van het compendium voor de monsterneming en analyse (CMA)

Niet voor alle parameters werd (al) een compendiummethode opgesteld. Indien (nog) geen compendiummethode beschikbaar is, wordt in dit artikel 45 vastgelegd welke volgorde van methoden vervolgens moet gebruikt worden.

Artikel 103

Dit artikel wijzigt artikel 46 van het VLAREL. Naast een aantal tekstuele aanpassingen in het kader van de afdeling die bevoegd is voor het toezicht op de naleving van de gebruikseisen voor de respectievelijke laboratoria, wordt een nieuwe paragraaf toegevoegd met bepalingen over de audit. In het verleden werden erkenningen verleend voor maximaal 5 jaar. Vijfjaarlijks werd bijgevolg een audit bij het labo uitgevoerd in het kader van de toepassing van de kwaliteitsnorm ISO/IEC 17025. In het kader van de Europese dienstenrichtlijn worden de erkenningen voor onbepaalde duur verleend. Om de kwaliteit te blijven garanderen zal op regelmatige basis een audit bij het erkende laboratorium uitgevoerd worden door het referentielaboratorium van het Vlaamse Gewest in opdracht van de Vlaamse overheid. Dit kan zowel aangekondigd als onaangekondigd zijn. Indien tekortkomingen vastgesteld worden, zal het laboratorium de nodige maatregelen moeten treffen om zijn erkenning te kunnen blijven behouden.

Artikel 104

Met dit artikel wordt in artikel 47 van het VLAREL gesteld dat het labo op elk moment de toegang moet verlenen tot het laboratorium aan de afdeling, die bevoegd is voor het respectievelijk labo en zijn bevoegde personeelsleden.

Artikel 105

Met dit artikel wordt artikel 48 van het VLAREL vervangen. De bepaling dat een erkend laboratorium tijdig de ontoelaatbare tekortkomingen, vastgesteld bij de controle op de toepassing van ISO/IEC 17025 moet corrigeren, werd geïntegreerd in artikel 46 van het VLAREL. Ingevoerd wordt dat het laboratorium moet blijven beschikken over een ISO/IEC 17025-accreditatie voor ten minste één parameter waarvoor het erkend is en voor de overige parameters waarvoor het erkend is ISO/IEC 17025 moet toepassen (kwaliteitssysteem), ook nadat de erkenning verkregen werd.

Artikel 106

Dit artikel vervangt artikel 49 van het VLAREL. Aan het erkende labo wordt opgedragen een erkenningslogo op afgeleverde documenten en verslagen te gebruiken. Dit logo kan het labo gebruiken als herkenbare bevestiging naar de buitenwereld toe voor het bezit van zijn Vlaamse erkenning. Dit erkenningslogo zal nog ontwikkeld worden. Verder moet het labo naar zijn klanten toe in documenten en verslagen duidelijk aangeven voor welke parameters het labo erkend is en voor welke niet.

Artikel 107

Met dit artikel wordt artikel 50 van het VLAREL gewijzigd. Een erkend labo moet alle gegevens met betrekking tot een analyse, monsterneming, meting of beproeving op zulke wijze bijhouden dat kan gecontroleerd worden wie de handeling uitgevoerd heeft, of de stalen correct werden bewaard, of de juiste (compendium)methode werd toegepast, etc. Om de administratieve last voor het labo te beperken en met het oog op een (on)verwachte labo-audit om de paar jaar, wordt voorgesteld dat deze gegevens drie in plaats van vijf jaar bewaard worden.

Met het oog op het bevorderen van de controle op en de traceerbaarheid van de uitbestede analyses moet het erkende laboratorium aan wie de parameters werden uitbesteed, in haar analyseverslag opnemen welke methoden zij heeft gebruikt en de unieke identificatiegegevens van het monster vermelden. Het erkende laboratorium die de parameters heeft uitbesteed, moet het originele analyseverslag dat zij verkregen heeft van het erkende laboratorium aan wie zij de parameters heeft uitbesteed, integraal voegen bij het analyseverslag van de parameters die zij zelf heeft geanalyseerd.

Artikel 108

Artikel 108 heft artikel 51 van het VLAREL op. Deze bepalingen worden grotendeels opgevangen door het feit dat in artikel 45 van het VLAREL vastgelegd wordt welke methode toegepast moet worden door een erkend laboratorium.

Artikel 109

Dit artikel wijzigt artikel 53 van het VLAREL. Het artikel over uitbesteding wordt aangepast omwille van de integratie van laboratoria voor afvalstoffenanalyse, laboratoria voor de analyse van monsters in het kader van bodemonderzoeken en laboratoria in het kader van het Mestdecreet in het VLAREL.

Artikel 110

Met dit artikel worden een artikel 53/1 en 53/2 aan het VLAREL gevoegd.

Onder artikel 53/1 is opgenomen dat bij bepaalde bodembemonsteringen, zoals voor nitraatresidubepalingen, voor de bepaling van fosfaatverzadigingsgraad of fosfaatbindend vermogen van een perceel, voor het gebruik van fosfor uit kunstmest op een perceel of het toedienen van extra stikstof uit kunstmest op groentepercelen na 1 september, gebruik moet gemaakt worden van GPS-datalogging. Dergelijk systeem laat immers toe om de analyseresultaten ondubbelzinnig te koppelen aan een bepaald perceel. Dit is van belang omdat het resultaat van de analyse op dat specifieke perceel aanleiding geeft tot bepaalde rechten voor dat specifieke perceel (zoals bijvoorbeeld de mogelijkheid om fosfor uit kunstmest toe te dienen) of gevolgen (bijvoorbeeld maatregelen die aan de landbouwer opgelegd worden bij overschrijding van de nitraatresidunorm). De minister kan deze lijst aanvullen. Het artikel bepaalt eveneens dat bepaalde door de minister vast te stellen bemonsteringen en analyses die in het kader van het Mestdecreet uitgevoerd worden, aangemeld moeten worden bij de Mestbank. Momenteel is reeds een internetapplicatie beschikbaar voor de aanmelding van de nitraatresidubepalingen. Voor andere bodembemonsteringen, zoals diegene waarvoor ook GPS-datalogging

vereist is, en op termijn ook voor mest- en veevoederstaalnames zal deze nog ontwikkeld worden. Voorkennis van het moment en de plaats van staalname is van belang in het kader van de controle van de bemonsteringen en een correcte opvolging van het traject bemonstering tot analyse. Het artikel bepaalt tevens dat de resultaten van de aangemelde analyses rechtstreeks overgemaakt worden aan de Mestbank. Hiermee wordt vermeden dat de landbouwer analyseverslagen moet nasturen of overmaken aan de Mestbank (vermindering van de administratieve lasten voor de landbouwer). Het overmaken van resultaten van analyses kan immers efficiënter door een rechtstreekse communicatie laboratorium – Mestbank.

Onder artikel 53/2, §1, wordt bepaald dat de resultaten van de bodemanalyses die in het kader van de toepassing van de randvoorwaarden worden uitgevoerd, moeten bezorgd worden aan de administratie. Deze data vormen een belangrijk bron van informatie voor het opvolgen van de bodemkwaliteit in Vlaanderen en voor het evalueren van de resultaten van het Vlaams beleid. De aangeleverde data zullen ingevoerd worden in de bodemdatabank, die door de afdeling Land en Bodembescherming, Ondergrond, Natuurlijke Rijkdommen wordt beheerd. De precieze modaliteiten voor het aanleveren van gegevens zullen in een later stadium worden vastgelegd.

Artikel 53/2, §2, voorziet dat voor bepaalde monsternemingen de staalnemer moet gebruik maken van een gps-datalogger. Deze werkwijze laat de precieze lokalisatie van de stalen toe, wat zowel in het kader van controles als in het kader van het uitbouwen van een bodemdatabank, cruciaal is.

Artikel 111

Artikel 111 voegt artikelen 53/3 tot en met 53/5 toe aan het VLAREL.

De in deze bepalingen vermelde gebruikseisen voor de bodemsaneringsdeskundigen zijn grotendeels dezelfde als voorheen. Enkel de verplichte opname in een verslag, rapport en project van een verklaring inzake de onverenigbaarheidsregeling en de mededelingsplicht bij een wijziging van de personen met handtekeningsbevoegdheid of bij wijziging van de gebruikte modellen of van de personen met de vereiste ervaring om die modellen te hanteren en de resultaten ervan te interpreteren, werd geschrapt.

Verder werd de sanctie om de individuele handtekeningsbevoegdheid te schorsen of op te heffen, behouden zodat de OVAM nog steeds kan ingrijpen wanneer er herhaaldelijke of ernstige fouten worden vastgesteld in verslagen, rapporten of projecten.

Tot slot ontstaat er bij de uitvoering van zijn taken als bodemsaneringsdeskundige een specifieke verhouding tussen de opdrachtgever, de bodemsaneringsdeskundige en desgevallend de uitvoerder van de bodemsaneringswerken of risicobeheersmaatregelen. Zo kan de deskundige en de saneerder ten aanzien van de opdrachtgever als team optreden met het oog op een efficiëntere sanering. In dit licht zijn de bewoordingen van het gebruiksverbod, vermeld in artikel 34, dan ook te algemeen omschreven en werd ervoor geopteerd om een specifieke onverenigbaarheidsregeling voor bodemsaneringsdeskundigen op te nemen.

Artikel 112

Dit artikel voegt een artikel 53/6 in in het VLAREL met bijzondere gebruikseisen voor de erkende boorbedrijven met als doel de kwaliteit van uitvoering van de taken te waarborgen.

Artikel 113

Artikel 113 wijzigt artikel 54 van het VLAREL.

Laboratoria kunnen erkend worden voor welbepaalde pakketten die bestaan uit één of meer parameters (bv. metalen). Om erkend te kunnen worden of blijven voor een pakket, moet men slagen voor een ringtest of technische proef. Sommige testen zijn specifiek voor een werknemer van een laboratorium, bijvoorbeeld een multiplechoice-examen. Indien hij slaagt, wordt de erkenning voor een pakket aan het laboratorium toegekend maar mag enkel de geslaagde werknemer de rapporten en documenten handtekenen in het kader van het specifieke pakket. Bij de laboratoria in de discipline bodem, deeldomein bodembescherming is in het kader van bijvoorbeeld textuurbepaling ook een proef vastgelegd op het niveau van de werknemer. Indien zo'n werknemer niet meer werkzaam is bij het erkende laboratorium is de kennis verdwenen en moet er bijgevolg de mogelijkheid zijn om de erkenning van het laboratorium voor zulk pakket te schorsen of op te heffen.

De beslissing over schorsing of opheffing van een erkenning wordt niet meer door de minister genomen, maar door de leidinggevende ambtenaar van het agentschap of departement waartoe de bevoegde afdeling behoort.

Artikel 114

Dit artikel voegt een nieuw hoofdstuk 9/1 in het VLAREL in over retributie. Volgens artikel 22novies van het Milieuvergunningsdecreet kan voor het behandelen van de erkenningsaanvraag en voor het toezicht op erkende personen een retributie worden gevraagd.

Artikel 54/1, §1 bepaalt dat voor het behandelen van de erkenningsaanvraag een retributie wordt geheven waarvan de opbrengst rechtstreeks en integraal gaat naar het Fonds voor de behandeling van de erkenningsaanvragen en de uitoefening van het toezicht op de erkenningen met betrekking tot het leefmilieu. In paragraaf 2 van datzelfde artikel wordt ook voor de uitoefening van het toezicht lastens elke erkende persoon een retributie geheven.

De bedragen van de retributie zijn vastgesteld in bijlage 17 van het VLAREL.

De regeling inzake het betalen van de retributie voor toezicht gaat in op 1 januari 2015, uitgezonderd voor de technici en airco-energieskundigen, die erkend worden van rechtswege. Voor de technici is momenteel al een retributiesysteem voor toezicht in werking: dit systeem blijft behouden. Voor de airco-energieskundigen waarbij de erkenningsprocedure volledig analoog is aan die van de technici, wordt eveneens onmiddellijk in een retributiesysteem voorzien.

In een aantal gevallen is geen retributie verschuldigd. Zo zijn de opleidingscentra en de laboratoria niet onderworpen aan enige retributie. Ook voor het behandelen van de uitbreidingsaanvragen van bepaalde erkenningen wordt geen retributie gevraagd. Op de erkenningen van rechtswege is alleen de retributie voor de uitoefening van het toezicht van toepassing.

Artikel 115

In uitvoering van artikel 22septies van het Milieuvergunningsdecreet wordt bepaald in welke gevallen de erkenning van rechtswege komt te vervallen. Verval van rechtswege treedt op wanneer:

- a) de erkenninghouder aan de bevoegde afdeling de stopzetting van het gebruik van de erkenning meedeelt;
- b) de erkende persoon niet slaagt voor de proef volgend op de bijscholing;
- c) de in de gebruikseisen voorziene bijscholing niet werd gevolgd.

Het in b) en c) vermelde verval van rechtswege houdt niet in dat de persoon van het verkrijgen van een nieuwe erkenning wordt uitgesloten. Het opnieuw verkrijgen van de erkenning wordt echter pas mogelijk nadat de persoon de bijscholing heeft gevolgd en in voorkomend geval geslaagd is voor de voorgeschreven proef.

Artikel 116

Via deze artikel wordt in artikel 56 van het VLAREL gesteld dat de afdeling, bevoegd voor zijn respectievelijke erkenning(en) aan bepaalde verplichtingen rond openbaarheid van informatie moet voldoen. Voorheen werd dit enkel gesteld aan de afdeling, bevoegd voor erkenningen, maar met de integratie en invoering van nieuwe en bestaande erkenningen in het VLAREL, worden ook andere instanties bevoegd.

Artikel 117

Dit artikel wijzigt artikel 57 van het VLAREL: met de integratie van een aantal nieuwe en bestaande erkenningen in het VLAREL is de respectievelijke afdeling bevoegd voor de bepalingen over tijdelijke en incidentele uitoefening van diensten.

Artikel 118

Met dit artikel worden twee nieuwe hoofdstukken in het VLAREL ingevoerd.

De richtlijn 2010/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de energieprestatie van gebouwen legt op dat een lidstaat erop toeziet dat een willekeurige selectie van ten minste een statistisch relevant percentage van alle keuringsverslagen van airconditioningsystemen met een nominaal koelvermogen van meer dan 12 kW en verwarmingssystemen met cv-ketels met een nominaal vermogen van meer dan 20 kW die jaarlijks worden verstrekt, worden onderwerpen aan een controle. Met de invoering van hoofdstuk 13/1 wordt aan deze omzetting gevolg gegeven. De afdeling, bevoegd voor erkenningen kan het door een erkende technicus vloeibare brandstof, technicus gasvormige brandstof of technicus verwarmingsaudit onderhouden stooktoestel of de keuring of keuringsverslagen van

een erkende airco-energiesdeskundige op ieder moment onderwerpen aan een controle.

Voor deze controle kan de afdeling, bevoegd voor erkenningen zich laten bijstaan door een door haar aangewezen keuringsinstelling. Om aangewezen te worden, moet een keuringsinstelling aan een aantal voorwaarden voldoen om de controles zo kwaliteitsvol mogelijk uit te voeren. Zo moet de keuringsinstelling ofwel over een accreditatie ISO/IEC 17020 van het type A beschikken ofwel hiervoor een aanvraag ingediend hebben en deze accreditatie binnen het jaar na de aanwijzing behalen. Ook moeten de keurders die de controles uitvoeren, beschikken over een erkenning als technicus of airco-energiesdeskundige en minstens drie jaar praktijkervaring in de verwarmingssector, respectievelijk koelsector, bezitten. Deze bepalingen worden opgenomen in hoofdstuk 13/2.

Artikel 119 tot en met 128

De artikelen 119 tot en met 128 bevatten de noodzakelijke overgangsbepalingen, die in artikel 88, 89, 89/1, 91, 92, 93, 100/1, 101/1, 101/2, 103 en 103/1 van het VLAREL geïntegreerd worden.

In deze bepalingen gaat vooral aandacht naar de overgangsfase waarin bestaande erkenningen die geïntegreerd worden in het VLAREL (zoals laboratoria voor afvalstoffenanalyse, laboratoria voor de analyse van monsters in het kader van bodemonderzoeken, laboratoria in het kader van het Mestdecreet en de bodemsaneringsdeskundigen) nog moeten kunnen worden afgehandeld conform de procedures en voorwaarden die bestonden op het ogenblik dat de aanvraag werd ingediend.

Erkenningen met betrekking tot laboratoria voor afvalstoffenanalyse, laboratoria voor de analyse van monsters in het kader van bodemonderzoeken, laboratoria in het kader van het Mestdecreet en de bodemsaneringsdeskundigen, die werden afgeleverd op basis van de bepalingen die golden vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit blijven hun geldigheid behouden.

Voor een aantal erkenningen waar strengere toelatingsvoorwaarden worden voorzien dan dat dit totnogtoe het geval was, geldt een ruime overgangstermijn tot 1 januari 2016 waarbinnen de aanvrager voor een erkenning nog gebruik kan maken van de soepelere regeling. Nu wordt eveneens een soepelere regeling voorzien bij verval van rechtswege van een aantal van deze erkenningen.

Artikel 129 tot en met 142

Bijlagen 1, 2, 4, 6, 7, 8 en 9 van het VLAREL worden gewijzigd omwille van een aantal verduidelijkingen die aangebracht worden.

Bijlage 3 van het VLAREL wordt vervangen: de lijst met pakketten voor de laboratoria in de disciplines water, lucht en bodembescherming wordt geüpdatet. Daarnaast worden de pakketten waarvoor een laboratorium in het kader van afvalstoffenanalyse, bodemonderzoek of het Mestdecreet kan erkend worden toegevoegd.

Er wordt een aparte bijlage 7/1 in het VLAREL ingevoegd waarin de minimuminhoud van een logboek en procedure voor de erkende milieudeskundige in de discipline geluid en trillingen worden opgelijst.

Bijlage 10 van het VLAREL wordt vervangen: het kader voor de beoordeling van de resultaten van ringtesten en technische proeven wordt volledig vastgelegd voor de laboratoria. Bijlage 10/1 dat wordt ingevoegd in het VLAREL bevat de voorwaarden waaraan ringtesten moeten voldoen.

Bijlage 12 tot en met 18 worden toegevoegd aan het VLAREL. Deze bijlagen handelen over:

- inhoud opleiding en bijscholing met bijhorend examen voor de airco-energieskundige (bijlage 12)
- bijzondere erkenningsvoorwaarde en toelatingsvoorwaarde tot de opleiding voor de airco-energieskundige (bijlage 13)
- overzicht van het minimaal aantal gegevens dat op een certificaat moet vermeld worden, dat uitgereikt wordt door een erkend opleidingscentrum aan een technicus of airco-energieskundige (bijlage 14)
- overzicht van het minimaal aantal gegevens dat in het verslag van een examenzitting moet vermeld worden. Dit verslag wordt door het opleidingscentrum voor de technicus vloeibare brandstof, gasvormige brandstof, verwarmingsaudit, stookolietechnicus en airco-energieskundige aan de afdeling, bevoegd voor erkenningen bezorgd (bijlage 15)
- inhoud opleiding en bijscholing met betrekking tot boorbedrijven (bijlage 16)
- de retributiebedragen die gevraagd worden voor de behandeling van de aanvraag tot erkenning en voor de uitoefening van het toezicht op de erkenning (bijlage 17)
- het compendium Bemonsterings- en Analysemethodes in het kader van het Mestdecreet (BAM) (bijlage 18)

Artikel 143 en 144

In 2 recente uitvoeringsbesluiten van het Mestdecreet die in augustus gepubliceerd werden, wordt verwezen naar het huidige erkenningenbesluit (voor definitie van GPS datalog). Aangezien de bestaande erkenningsregeling opgeheven zal worden met dit wijzigingsbesluit, is er een wijzigingsbepaling voor deze 2 uitvoeringsbesluiten toegevoegd zodat bij de inwerkingtreding van dit ontwerpbesluit naar de juiste bepalingen verwezen wordt.

Artikel 145

De integratie van de erkenningsregeling over laboratoria voor afvalstoffenanalyse en laboratoria voor de analyse van monsters in het kader van bodemonderzoeken in het VLAREL zorgt ervoor dat de verwijzing in artikel 2.2.8, §2, van het besluit van de Vlaamse Regering van **DATUM** betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen aangepast moet worden.

Artikel 146 tot en met 153

De artikelen 146 tot en met 153 bevatten een aantal noodzakelijke opheffingsbepalingen.

Artikel 154 tot en met 156

Artikel 7 en 84 van het decreet van **DATUM** betreffende het duurzaam beheer van materiaalstromen en afvalstoffen, het decreet van **DATUM** tot wijziging van het decreet van 27 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming en het besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaamse reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu en tot wijziging van diverse andere besluiten, zullen op **DATUM** in werking treden.

Artikel 157

Dit artikel stelt de klassieke slotbepaling vast.

4. Advies van de Inspectie van Financiën

Het advies van de Inspectie van Financiën werd verleend op **DATUM**.

5. Akkoord van de minister bevoegd voor Financiën en Begroting

Het akkoord van de minister bevoegd voor Financiën en Begroting werd verkregen op **DATUM**.

6. Taalkundig en wetgevingstechnisch advies

Het taalkundig en wetgevingstechnisch advies werd verleend op **DATUM**.

7. Advies Reguleringsimpactanalyse (RIA)

1. Advies van de Raad van State

Het advies van de Raad van State zal gevraagd worden na de principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering.

2. Weerslag van het voorstel van beslissing op de begroting van de Vlaamse overheid

3. Weerslag van het voorstel op het personeelskader en de personeelsbudgetten

4. Weerslag van het voorstel op de lokale besturen

Het voorstel heeft geen weerslag op de lokale besturen.

5. Lijst van bijlagen

Bijlage 1: Ontwerpbesluit van de Vlaamse tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaamse reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu en tot wijziging van diverse andere besluiten

Bijlage 2: RIA

6. Voorstel van beslissing

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaamse reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu en tot wijziging van diverse andere besluiten, evenals aan de bijlagen 1 tot 12 gevoegd bij het ontwerp van besluit;
- 2° de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu en het waterbeleid, te gelasten met het inwinnen van het advies van de MINA-raad en de SERV, te verlenen binnen een termijn van dertig kalenderdagen.

De Vlaamse Minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur,

Joke SCHAUVLIEGE